

ר' ניסן
6 אפריל

בערב ישיבת משוחתת של הוא"מ ומשרד הברית.

החלטנו שלישיבת הוא"מ הציוני שתתקיים במאי יסקו סלבד לוקר
 וקטלנסקי - אני רמז. אם רמז לא יוכל לנסוע - יסע ברודני.
 אידלסון התנגד לנטיעה רמז - כי "אין דעתו דעה הברית". אחר
 כך רנו בשאלת חל יוסף ועין חרוד. הרצפלד ספר החלטה הסוכו
 בשאלת ח"י נגד חלוקת (אל. יפת בעד, לופט ולביסוב נסנעו,
 שקולניק הצביע נגד). יושיבו שני אנשים למקח על העבודה.
 מי שלא יסע בעבודה השק - יוצא. שלשה הסוקציונרים קצובו.
 על הסוכו לבקר בשבת אח עין חרוד. קטלנסקי סטר על בקורו בח"י -
 שם חורבן גמור. גם בעין חרוד סצב קשה. סבנקין סובר שכל
 החלטה של האוכוזיציה היא מפני שיש להם מקום לשנוי הסצב.
 אם מקום זו תעקר - תודל החלטה. בכל הקבוצות היו סריבות,
 ויותר מאשר בע"ח - נאין הסצב נורא. לדעת רמז אין חרופה אין
 חוצאה הקבוץ. אליה חוב דעתו בקד פילוג - לאחר איחוד הקבוצים.
 לדעתו סוכו הכובד של השאלה בעין חרוד הוא לא קבוץ וספק - אלא
 ספק גדול. כוח סן החוץ לא יסתור שאלה עין חרוד - אלא רק שני
 הצדדים. הסצב הוא שלום או חלוקה. שום החלטה בשאלת הקבוץ
 לא תסתור את השאלה. זו היתה גם דעה בול. לאחר זכות של לילא
 שלם באנו לידי מסקנה שאה"ע סכירה שאין היא יכלה לפתור השאלה -
 אלא שני הצדדים תנלחמים. אין סניחים אפשרות של חלוקה או של
 חוצאה הברית. ב-6 נגד 3 נסנעים (סעה, אני, בן צבי) החלם לא

מניחים גם תוצאה חמשה סתקבון. הצדדים יוזמנו לזמ"ס, והומל
על ברל ועלי לבוא אהם בדברים.
אישיבה נמשכה עד הבוקר.

א' ניסן
ז' אפריל

לאחר ישיבה הלילה שנוסדה בשש בבוקר נסעתי בשבע
לירושלים עם פרלסון ושנקר לנהל פז"ס עם פסלמה הדסה. המז"ס
החל בשעה 10½ ונמשך עד 1, וסאחה עד 5 אח"צ. לונדאים פחה בתודעה
חגיגתו אביץ דעתי וזוהי דעה האסריקנים - ששם אסריקני אינו
פוטולרי, להיפך כרגיל. - הסועל הוא החלק הראשי בבנין הארץ,
אבל אין לו חרבור האחרון ואין לו השליטה. כל הקבוצות צריכות
לקבור יחד. הוא סחנוד להכרה סקסדית. ובנוגע ליחסי הדסה וקפ"ח
בנין א"י לא יקום בלי עיקר השויון בעניני דעות לכל חושבי הארץ,
סבלי יחרון ובכורה לסי שהוא. יש הרגשה סכרעה עכשיו באסריקא
שהיחסים בין הסועלים ושאר החלקים אינו בריא. התנפלויות על
ססועלים מן חכמות, וסחוזן לפוע"צ אין חוג באסריקא שיגן עליהם
סלבד אנשי הדסה. עלינו לדון על שני דברים: יחסינו בעתיד
ועניני העבר. יש קובדה אהם סכרעה שידעתי אותה היטב לפני בואי
לארץ: אין אף סוסד אחד בארץ, סלבד הדסה, שאינו קוסד בפני חורבן
כספי. ששיטה רגל של סוסד אחד חרורר אחריה נפילה אחריה.

